

ਪੀਕੇ ਜੈਨ ਜੇ.

ਰੂਪ ਸਿੰਘ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

ਅਪਰਾਧਿਕ ਫੁਟਕਲ/ ਨੰਬਰ 9675—96 ਦਾ ਐਮ

29 ਜਨਵਰੀ, 1997

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973—ਸੈਕਸ਼ਨ 433-ਏ—ਅਚਨਚੇਤੀ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਿਸ ਨੂੰ 10 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ 9 ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਅਸਲ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁਆਫੀ ਸਮੇਤ 17 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋਈ ਹੈ—ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅਚਨਚੇਤੀ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੀ. ਤੀਹਰੇ ਕਤਲ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ- ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਤਹਿਤ ਇਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਤਲ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਘਿਨਾਉਣੇ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸਿਰਫ ਇਹ ਸਵਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਬਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਤੀਹਰੇ ਕਤਲ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਲਈ - ਅਨੁਸੂਚੀ P-2, P-3 ਅਤੇ P-5 ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੇਸ 'ਸੀ' ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਘਿਨਾਉਣੇ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਘਿਨਾਉਣੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਤਲਾਂ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਇਸ ਵਿੱਚ 'ਘਿਨਾਉਣੇ ਅਪਰਾਧਾਂ' ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਤਲਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਇਹਨਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਘਿਨਾਉਣੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ। ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਾਹਰਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੯)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਵੀ.ਕੇ. ਰਾਜੇਸ਼ ਗਿਰਧਰ,

ਸਹਾਇਕ ਏ.ਜੀ.ਪੰਜਾਬ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ

ਨਿਰਣਾ

ਪੀਕੇ ਜੈਨ, ਜੇ.

(1) ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤ ਰਹੇ ਰੂਪ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਹੁਣ ਓਪਨ ਏਅਰ ਜੇਲ, ਨਾਭਾ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਹੈ, ਨੇ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226/227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੋਡ) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ

ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਰਿਹਾਈ ਦੇਣ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ - ਰਾਜ ਆਪਣੀਆਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(2) ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਮੇਤ ਪੰਜ ਹੋਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ 24 ਜੂਨ, 1985 ਨੂੰ 3 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕਤਲ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਹੇਠ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਸ ਨੰਬਰ 43, 1985 ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 302/34, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੋਡ, ਅਤੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ। 200 ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ 2 ਅਗਸਤ, 1986 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਲਈ 3 ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਹੋਰ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ।

(3) ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 25 ਮਈ, 1996 ਤੱਕ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ 9 ਸਾਲ 10 ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਅਸਲ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁਆਫੀ ਸਮੇਤ ਕੁੱਲ ਸਜ਼ਾ ਦੇ 17 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਸਮਾਂ ਕੱਟਿਆ ਹੈ; ਕਿ ਜੇਲ ਦੇ ਇੱਕ ਕੈਦੀ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚੰਗਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਜੇਲ੍ਹ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੈਰੋਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਆਨੰਦ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਡਿਫਾਲਟ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਲਿਆ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 12 ਦਸੰਬਰ, 1985 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੀ.2) ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਤੇ 8 ਜੁਲਾਈ, 1991 (ਅਨੋਕਚਰ ਪੀ.3) ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਅਸਲ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ 14 ਸਾਲ ਦੀ ਕੁੱਲ ਸਜ਼ਾ ਕੱਟਣੀ ਪਈ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਰੀਲੀਜ਼ ਲਈ ਯੋਗ ਬਣਨ ਲਈ ਛੇਟਾਂ ਸਮੇਤ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹਨਾਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਜ਼ਾ ਪੂਰੀ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, - 2 ਅਗਸਤ, 1995 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P.5) ਦੁਆਰਾ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਤੀਹਰਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਉਕਤ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਆਧਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਨੇ 6 ਮਾਰਚ, 1995 (ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ. 5) ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

27 ਫਰਵਰੀ, 1995 ਨੂੰ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ 7 ਸਾਲ ਦੀ ਅਸਲ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮਾਫੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕੁੱਲ ਸਜ਼ਾ ਦੇ 10 ਸਾਲ ਕੱਟਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਓਪਨ ਏਅਰ ਜੇਲ੍ਹ, ਨਾਭਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਅਸਲ ਸਜ਼ਾ ਕੱਟ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਿਆਦ $IV \frac{1}{2}$ ਸਾਲ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਹਨਾਂ ਹਦਾਇਤਾਂ (ਅੰਕਸ਼ਾ P.4) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੇਸ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(4) ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 433-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 14 ਸਾਲ ਦੀ ਅਸਲ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿਭਾਗੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਹਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 15 ਮਾਰਚ, 1995 ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 9 ਸਾਲ 4 ਮਹੀਨੇ ਅਤੇ 29 ਦਿਨ ਦੀ ਅਸਲ ਸਜ਼ਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਅਧੀਨ ਮਿਆਦ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਆਚਰਣ ਸੰਤੋਸ਼ਜਨਕ ਰਿਹਾ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤੀਹਰੇ ਕਤਲ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਤਲਾਂ

ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕੇਸ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14, 19 ਅਤੇ 21 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ।

(5) ਮੈਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਘੋਖ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(6) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਵੀ.ਕੇ. ਜਿੰਦਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ P.2, P.3 ਅਤੇ P.4) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ- ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 161 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਾਜ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਤਲਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਘਿਨਾਉਣੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਘਿਨਾਉਣੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀ ਹੈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਘਿਨਾਉਣੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਮਿਸਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਨੰਬਰ 16451 ਐਮ ਆਫ 1995, ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਅਤੇ ਹੋਰ, 9 ਜੁਲਾਈ 1996 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(7) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਜੇਸ਼ ਗਿਰਧਰ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਹਾਇਕ ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿਭਾਗੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੀ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। . ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਹਾਇਕ ਏ.ਜੀ. ਵੱਲੋਂ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਤੀਹਰੇ ਕਤਲ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਕੇਸ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕੇਸ ਰਾਜ ਪੱਧਰੀ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਸਿੱਖਿਅਕ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਏਜੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨਾ ਰਾਜ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।

(8) ਮੈਂ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਬੰਧਤ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ। ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਾਜ ਨੇ 24 ਜੂਨ, 1985, 8 ਜੁਲਾਈ, 1991 ਅਤੇ 6 ਮਾਰਚ, 1995 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P.2, P.3 ਅਤੇ P.4) ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 161 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਸਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 432 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਅਣਕਿਆਸੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੀ-ਪਿਓਰ ਰਿਹਾਈ ਲਈ। ਵਿਦਿਅਕ ਸਹਾਇਕ ਏ.ਜੀ. ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 10 ਸਾਲ 9 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਲ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁਆਫੀ ਸਮੇਤ 17 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 23 ਅਗਸਤ, 1995 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P.5) ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇਕੋ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਤੀਹਰਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ 14 ਸਾਲ ਦੀ ਅਸਲ ਸਜ਼ਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕੈਦੀ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਆਚਰਣ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਚੰਗਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਕੋਈ

ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਵਿਚ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪੈਰੋਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵੀ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਵਕ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਡਿਫਾਲਟ ਦੇ ਭੋਗੀ।

(9) ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਕਿ

ਉਸਨੂੰ ਤੀਹਰੇ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜਚੋਲ-ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P.2, P.3 ਅਤੇ P.5 ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਜਾਏਗੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੇਸ 'ਸੀ' ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਜ਼ਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਘਿਨਾਉਣੇ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਘਿਨਾਉਣੇ ਜ਼ਰਮ ਕੀ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਤਲਾਂ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਇਸ ਵਿੱਚ 'ਘਿਨਾਉਣੇ ਅਪਰਾਧਾਂ' ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਤਲਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਇਹਨਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਘਿਨਾਉਣੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ। ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਾਹਰਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(10) ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 6thjM 1995 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 161 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 432 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਣਕਿਆਸੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। 27 ਫਰਵਰੀ, 1995 ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ।

“(i) ਇੱਕ ਮਰਦ ਕੈਦੀ ਜਿਸਦੀ ਉਮਰ 20 ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਮੇਂ 8% ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਅਤੇ 14 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸਲ ਸਜ਼ਾ ਕੱਟ ਚੁੱਕਾ ਹੈ;

XXX XXX XXX XXX XXX

(111) ਓਪਨ ਏਅਰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਕੈਦੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ 10 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮਾਫੀ ਦੇ ਨਾਲ 10 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਕੱਟ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 27 ਫਰਵਰੀ, 1995 ਤੱਕ 8 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਅਸਲ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ 14 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਛੋਟ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੰਗਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ 3 ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਰਮ ਵਿਚ, ਪੈਰੋਲ ਜਾਂ ਫਰਲੋ ਜਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਆਦਿ 'ਤੇ। ਫਿਰ ਵੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਓਪਨ ਏਅਰ ਜੇਲ੍ਹ, ਨਾਭਾ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਹੈ, ਅਤੇ 27 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉੱਥੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ,

1995. ਉਸ ਨੇ 754 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਅਸਲ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ 10 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਵੀ ਕੱਟੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਯੋਗ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 6 ਮਾਰਚ, 1995 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਰਿਹਾਈ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ P-4) ਸਵਾਲ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਤਲ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(11) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ 24 ਜੂਨ, 1995 (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-2) ਜਾਂ 8 ਜੁਲਾਈ, 1991 (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-3) ਜਾਂ 6 ਮਾਰਚ, 1995 (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-4) ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਰੀਲੀਜ਼ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਤੀਹਰਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਕਤ ਹਦਾਇਤਾਂ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਵਿਚੇੜੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, 2 ਅਗਸਤ, 1995 ਦਾ ਹੁਕਮ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-5) ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14, 19 ਅਤੇ 21 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ।

(12) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ 2 ਅਗਸਤ, 1995 ਦਾ ਆਰਡਰ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-5), ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ/ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰੀ-ਮੈਚਿਓਰ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ।

ਜੇ.ਐੱਸ.ਟੀ

ਐਨ.ਕੇ.ਸੋਢੀ ਜੇ.

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਮੈਸਰਜ਼ ਪਰਮਾਰ ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, -

ਜਵਾਬਦੇਹ

96 ਦਾ CR ਨੰਬਰ 1200

12 ਮਈ, 1997

ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1940— ਧਾਰਾ 12— ਸਾਲਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ— ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਣ ਲਈ ਸਾਲਸੀ ਧਾਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ— ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੇ ਵਿਵਾਦ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਸਾਲਸੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ— ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਾਰੀਖਾਂ ਤੈਅ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ— ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੀਫ਼ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ 'ਤੇ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇ - ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਰੁਖ ਕੀਤਾ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ—ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ